

На сцені філармонії декорації бомбосховища: про прем'єру мюзиклу

В Одеській філармонії сьогодні, 27 травня 2023 року, прем'єра мюзиклу «Бомбосховище».

У холі метушаться люди. Одні розгублено обдивляються зеленуваті стіни й розписи на високій стелі – інші впевнено прямують до зали, аби якнайскоріше поринути у світ театрального мистецтва. За лічені дні початок літа, легкий вітерець ніжно обіймає витончені плечі жінок. Вони сьогодні вбрані у вишукані кольори, які гармонійно поєднуються з історичними шатами філармонії.

До початку вистави лишається близько 30 хвилин, та у залі порожніми лишаються більшість місць. Близько 80 – стільки квитків було продано на виставу. Враховуючи ситуацію були запрошені чимало людей, які могли сісти на будь-яке вільне місце та насолоджуватися грою акторів.

У просторій залі мерехтять тьмяні ліхтарі оповиті сірою димкою. Завдяки ній стають видимими потоки світла - промені прожекторів та лазерів. Та окрім технічного завдання димка створила атмосферу вистави, дуже влучно передавши її тематику.

Мюзикл «Бомбосховище» розпочинається хвилиною мовчання. У мертвій тиші глядачі вшановують пам'ять загиблих на російсько – українській війні. З першої секунди, з першого пронизливого звуку зі сцени, хвилювання заповнює кожен клітинку тіла. Уся увага прикута до сцени, на тлі якої зображена обшарпана стіна. Вона відображає місце подій, де актори проживуть цілу історію, оголять почуття перед десятками софітів та сотнями людей.

« На сцені »

*звук повітряної тривоги

Актори вибігають з-за лаштунків. Вистава розпочинається драматично й змушує публіку пильно стежити за розвитком подій.

«Сьогодні у виставі беруть участь актори і Одеського академічного музично-драматичного театру імені В. Василька, і Одеського академічного театру музичної комедії ім. М. Водяного. Також студенти МГУ, ОНУ ім. І. І Мечникова, ОФКМ ім. К.Ф. Данькевича»,- розповідає режисер.

Актори мюзиклу «Бомбосховище» не грають в одній театральній трупі - так само як герої вистави не мають родинних чи дружніх зв'язків. Вони опинилися в укритті разом, та кожен з них має власні переконання, цінності та пороки.

«Мова має значення!» - слова, що лунають зі сцени у супроводі музики. Напружені звуки луною розкочуються по величній стелі та не залишають байдужими жодного. Бентежні чоловічі голоси закарбовуються у серці, а потужний сенс пісні у пам'яті.

Паралельно з професійним вокалом близько 15 людей доповнюють картину вистави влучними рухами. Хореографічні постановки Аліни Троянської втілюють ідеї мюзиклу, залишаючи глядачів у захваті.

«Всі дівчата та хлопці дуже талановиті. Такий потужний вокал – аж до мурашок. Витираємо сльози – починаємо сміятися. Неабияк динамічно й драматично», - каже глядачка.

«Кожну секунду спостерігаєш за розвитком подій, адже героїв багато і у кожного є своя сюжетна лінія. Зараз майже кожен українець зіштовхнувся з тим, що був змушений відправити близьку людину на війну. Також у багатьох родинах є непорозуміння через політичні погляди. Тому я вважаю, що багато людей знайшли у цій виставі щось близьке»,- ділиться враженнями шанувальниця театральних вистав..

Втіленням настороги, виснаження та недовіри стають діалоги героїв. Кожен з них переживає війні події по різному. Хтось тужить по рідному брату, що перебуває на фронті, хтось створює конфлікти на пустому місці. Один думає лише про своє благополуччя – інший же у всьому підтримує та співчуває людям. Єдине лишається спільним та незмінними для кожного з героїв: вони у бомбосховищі, лунають вибухи, в їх країні війна.

- **Чи складно було прожити на сцені цю історію враховуючи сьогодніня?**
- *Ні, навпаки цікаво. Мені здається, що простіше зіграти те , що на даний момент з тобою відбувається. Ти вже пережив ці емоції , тому на сцену виходиш не пустий, а навпаки наповнений.* (Юлія Нельсон)

Наймолодшій учасниці вистави лише 11. Вона змушує дорослих героїв припинити дорікати одне одному, зупиняє потік обвинувачень та підозр. Її мати поранено через вибух біля дитячого майданчика, де гралася й сама дитина. Після того, як люди заносять непритомну дівчинку до бомбосховища для багатьох присутніх у залі настає один з найбільш зворушливий моментів.

«Усі батьки дуже гостро реагують на подібні сцени. У мене двоє дітей, тому я не могла спокійно дивитися на це. Одразу уявляєш, що таке могло б статися з твоєю дитиною. Серце кров'ю обливається», - зізнається одна з присутніх.

Ніжний голос дзвенить по скляних лампах. «Мамо, матусеньку, де ти поділась?» - проспівує дівчинка озирючись навколо.

Окрім трагізму мюзикл доповнюють нотки гумору. Літня жінка, яку зіграла Зоя Акінфівєва, демонструє образ скандалістки, що намагається приховати свої протиправні дії. Жінка комічно передала проблеми, з якими зіштовхуються багато людей. Підтримати акторку прийшла її сестра, яка разом з подругами із задоволенням проводила час у філармонії.

« Добре, що в кінці всі порозумілися. Мені сподобалася така фраза «Перед страхом, перед війною, усі люди однакові» з чим я повністю згодна», - каже жінка, виходячи із зали філармонії.

1,5 години минають дуже швидко. На тлі сцени майорить синьо-жовтий стяг. Публіка підводиться зі своїх місць і всю залу наповнюють звуки оплесків. Режисер представляє акторів, яким згодом дарують дивовижні букети квітів.

« За лаштунками »

Серед акторів була студентка факультету журналістики ОНУ ім. Мечникова – Оксана Васильєва. Її батько – продюсер розповідає, що підготовка вистави тривала рік та було витрачено багато сил. За музику та аранжування відповідав Денис Аксьонов. Вірші писали Сергій Ярошук, Ангеліна Магденко та Михайло Станков.

«Репетиції мюзиклу були і в будні дні, і у вихідні. Та коли у мене ставав вибір між тим, щоб піти на репетицію чи в університет, переважно я обирала друге. Для мене важливе навчання, я хочу стати журналістом, тому роблю вибір на користь університету», - розповідає Оксана Васильєва.

Зі слів акторів упродовж підготовки вистави виникали деякі труднощі, але у них не опускалися руки, бо якби це сталося – прем'єра б взагалі не відбулася.

«Історію мого героя не виокремили в окрему сцену, але я відіграла її «життя» впродовж мюзиклу. Коли ти виступаєш, ти повинна від початку й до кінця бути в образі, думати як герой, переживати ті емоції», - говорить Оксана Васильєва про свою роль у виставі.

«У нас дуже гарний колектив. Репетиції проходили взагалі не виснажливо, адже панувала дружня атмосфера», - поділилася Надія Давидюк.

Чимало людей оминають воєнну тематику в театрі аби відволіктися та розважити публіку, але не актори філармонії. За словами режисера Дениса Рудого, мистецтво – це відтворення дійсності. Вистави, в яких порушують насувні проблеми, приречені на успіх. Коли публіка вбачає у героях себе, вона швидше довіряє, з цікавістю спостерігає за розвитком подій, адже відчуває себе частиною цієї історії.

« Ми як і більшість українців сиділи у бомбосховищі. Всі ці сварки, розділення сімей через різні політичні погляди здаються дуже знайомими», - підкреслює глядачка.

Сьогодні актори вперше вийшли на сцену, як герої мюзиклу «Бомбосховище», але не востаннє. Найближчим часом ми зможемо більше дізнатися про другорядних героїв, адже сюжет вистави буде доповнений деталями.

Автор: Аеліта Шостакова

Фото: Аеліта Шостакова, Оксана Васильєва